

„ Navještaj mira nije navještaj mira postignutog pregovorima, već uvjerenje da jedinstvo koje donosi Duh može dovesti u sklad sve različitosti. To nadilazi svaki sukob stvaranjem nove, obećavajuće sinteze. Različitost je lijepa kada prihvaća neprestano ulaziti u proces pomirenja, sve dok se ne zapečati neka vrsta kulturnog saveza koji ima za posljedicu „pomirenu različitost“, kao što nas lijepo uče biskupi Konga: 'Naša etnička različitost naše je bogatstvo. (...) Samo jedinstvom, kroz obraćenje srcâ i pomirenje, moći ćemo pomoći našoj zemlji da se razvija na svim razinama.'“

EG 230

Biti učenikom znači nositi drugima Isusovu ljubav.

Evangelii Gaudium, 127

Radionica za dekanatske susrete bračnih parova
- pastoralna godina 2014./ 2015.

Po čemu su prepoznatljivi Isusovi učenici i koje osobine imaju?

- otvorena komunikacija („Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže.“ Lk 5,5)
- priznaju vlastitu grešnost (Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: "Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!" Lk 5,8)
- spremni su na sve (Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve i pođoše za njim. Lk 5,11)
- sumnjičavost (Voda stane nadirati te bijahu u pogibli. Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: "Učitelju, učitelju, propadosmo!" On se probudi, zaprijeti vjetru i valovljtu; i oni se smire te nasta utiha. A on će im: "Gdje vam je vjera?" Lk 8,23-25)
- poslušnost i radišnost (Oni krenuše: obilazili su po selima, navješćivali evanđelje i liječili posvuda. Lk 9,6)
- spremno ispovijedati vjeru (A on im reče: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Krist - Pomazanik Božji!" Lk 9,20)
- emotivnost i srčanost (A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše: "Gospodine, da udarimo mačem?" I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho. Lk 23,49-50)
- plašljivost (Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: "Mir vama!" Oni, zbumjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. Lk 24,36-37)

Što primjećujete?

Jesu li učenici savršeni, nepogrešivi, idealni?

Učenici nisu savršeni u svom poslanju... no, otvoreni su Isusovoj riječi, te na svom putu rastu i sazrijevaju. Put učenika je put kojim se stalno pada i pridiže.

Možemo li prihvati nesavršenosti i u vlastitom životu, braku i obitelji?

Možete li sebe prihvati kao osobu koja može pogriješiti?

Opraštate li sebi vlastite pogreške?

Suočavate li se s neosuđujućim stavom, razumijevanjem, te oprasjanjem prema Vašem supružniku, djeci, roditeljima, braći i sestrama?

Koji su najčešći padovi u Vašem braku i obitelji?

Kada Vam brak najčešće 'puca'?

Na temelju svog krštenja svi članovi Božjeg naroda postaju učenici (EG 120, usp. Mt 28,19), dakle svi mi sudjelujemo u misiji Isusovih učenika: prenositi i donositi radost Evanđelja. Poslanje učenika usmjereno je na 'nošenje' Isusove ljubavi drugima (EG 127).

Što to konkretno znači u vašem braku, u vašim usponima i padovima?

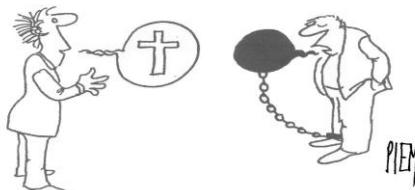
Možete li to uopće primjeniti u vašem braku i obitelji?

Što Vam inače pomaže da se brak podigne, a što odmaže?

Kako dolazite u ravnotežu u obitelji, nakon sukoba?

Ukoliko smatrate da je 'prenošenje' ljubavi moguće u braku i obitelji, imate li ideju, tj. savjet o tome kako taj 'prijenos' osigurati?

GOVORIM TEBI ... JA TEBI NE

Možemo li poruku iz *Papine enciklike Evangelii Gaudium – Radost Evanđelja* o prenošenju Isusove ljubavi drugima primjeniti i u širem kontekstu?

To možemo činiti na bilo kojem mjestu, na trgovima, ulicama, u trgovinama, putovanjima (EG 127), uz osobni dijalog, koji mora biti otvoren, radostan, iskren, brižan (EG 128), ugrađujući evanđeoske formulacije – nepromijenjeni sadržaj u svakodnevni govor koji je usmjeren na komunikaciju od osobe do osobe, ali i kroz kulturne sadržaje (EG 129).

Kome sve možemo prenositi Isusovu ljubav u našoj Domovini - posebno kroz solidarnost?

Na čije potrebe trebamo reagirati?

Tko sve može biti u potrebi?

Što možemo konkretno napraviti prema onima koji su nekoj potrebi – kao župna zajednica?

